

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIVENDRES 23 D'ABRIL DE 2009

3-24.CAT	El ministre Àngel Gabilondo demana un esforç per tirar endavant el pacte per l'educació
EL PERIODICO	El pacte educatiu defensa el model lingüístic de Catalunya
EL PUNT	El lector escriu: Immigració, llengua i educació
EL PAIS	Estalla el debat sobre legislar el uso del pañuelo islámico en clase
EL PERIODICO	Artur Mas i Duran Lleida són partidaris que decideixin els centres
3-24.CAT	Alumnes de 19 escoles de Catalunya expliquen a Kiosk Jove les seves propostes per Sant Jordi
3-24.CAT	Ensenyament ajorna la decisió de tancar 2 dels 13 batxillerats que volia suprimir el proper curs
AVUI	Els aparelladors no podran ser enginyers d'edificació

3-24.CAT. 23.04.10

EL MINISTRE ÀNGEL GABILONDO DEMANA UN ESFORÇ PER TIRAR ENDAVANT EL PACTE PER L'EDUCACIÓ

El ministre Àngel Gabilondo demana un esforç de generositat a partits, comunitats autònomes i comunitat educativa per poder tirar endavant el pacte per l'educació. Després d'un any de negociacions, el ministre ha presentat el document final de l'acord. Des de Catalunya, el conseller d'Educació valora positivament les propostes de Gabilondo. Les crítiques arriben sobretot per part de les comunitats governades pel PP.

El conseller d'Educació, Ernest Maragall, considera que les mesures plantejades pel ministre Àngel Gabilondo en el pacte per l'educació són compromisos en ferm, que respecten el model lingüístic de Catalunya i introdueixen millores. "El document conserva el nostre model educatiu i lingüístic", ha afirmat el conseller, segons el qual la proposta conté "bona part" de la filosofia de la llei d'educació de Catalunya.

Els sindicats també han fet una primera valoració positiva del document, mentre que les crítiques i les reticències han arribat sobretot per part dels consellers d'Educació de les comunitats governades pel PP. Entre les propostes plantejades per Gabilondo, hi ha la de convertir en educativa l'etapa de 0 a 3 anys garantint una plaça pública per a tots els infants. A més, també planteja més reforç a la secundària i millores laborals per als professors.

[*inici*](#)

EL PERIODICO. 23.04.10

EL PACTE EDUCATIU DEFENSA EL MODEL LINGÜÍSTIC DE CATALUNYA

Gabilondo promet 1.570 milions i la jubilació anticipada per als professors/ El PP només accepta acords puntuals i Maragall aplaudeix el text definitiu

El pacte d'Estat per l'Educació sembla impossible, almenys amb el suport del PP. Partits, sindicats i consellers de les comunitats autònomes tenen fins al 6 de maig per pronunciar-se sobre el text definitiu, que «arriba al màxim de la capacitat de consens», segons va dir ahir després de la seva presentació el ministre d'Educació, Àngel Gabilondo. El document defensa el model lingüístic de Catalunya, amb el català com a única llengua vehicular, i entre les seves mesures —que van acompanyades d'un pressupost de 1.570 milions d'euros— recull reivindicacions del professorat com la pròrroga de la jubilació voluntària als 60 anys.

Encara que compta amb el suport de la comunitat educativa i de les autonomies governades pel PSOE, el PP només acceptarà «acords puntuals», ja que el pacte segueix sense recollir les seves exigències com l'ensenyament en castellà com a llengua vehicular a tot Espanya, el reconeixement de l'autoritat del professor, l'homogeneització de cossos docents i programes comuns per als alumnes de tot Espanya.

El conseller d'Educació, Ernest Maragall, hi ha mostrat el seu suport, ja que «conserva el model educatiu i lingüístic» i conté bona part de la filosofia de la llei d'educació de Catalunya (LEC). Segons el seu parer, el text ha estat «millorat» i el seu contingut és «l'apropiat perquè tots les comunitats l'acceptin». «Hi ha una concreció de compromisos i pot ser una via per rebre recursos», ha comentat Maragall.

EL PRESSUPOST: 1.570 MILIONS D'EUROS EN TRES ANYS

El text, compost per 12 objectius amb 148 accions, recull una memòria econòmica de 1.570 milions d'euros durant els pròxims tres anys (590 milions per al 2011, 590 milions més per al 2012 i 390 el 2013). També estableix el compromís progressiu de la despesa pública en Educació fins a arribar a la mitjana dels països de la UE el 2020. Es preveu destinar una partida per elevar els concerts econòmics amb l'ensenyament privat.

Els diferents grups polítics han lloat l'esforç econòmic. El PP considera «acceptable» la dotació, però, segons la consellera d'Educació de la Comunitat de Madrid, «no és prioritari», ja que posar «més diners a un sistema educatiu ineficaç i que no funciona condueix l'educació a mal port».

EL PROFESSORAT: Jubilació opcional als 60 anys

El document aborda totes les reivindicacions sindicals, cosa que, segons els seus dirigents, facilitarà un acord social i millorarà la situació del professorat. A més d'aprovar l'estatut docent abans que s'acabi l'any, incorpora la demanda conjunta de tots els sindicats de l'ensenyament que havien condicionat el seu suport al pacte en el manteniment de la jubilació voluntària dels professors als 60 anys. El text recull la pròrroga d'aquesta possibilitat (que finalitza l'agost del 2011) almenys fins que es reuneixi el Pacte de Toledo i s'acordi el nou marc de jubilacions a Espanya. Una altra mesura serà l'homologació progressiva de les condicions de treball dels professors de les escoles concertades.

El document es compromet a reforçar l'autoritat social del professor, però no li concedeix el grau d'autoritat pública, com demana el PP.

LES COMUNITATS BILINGÜES: Garantir el domini del castellà

El text recull per primera vegada en el preàmbul una al·lusió a l'ensenyament del castellà a les comunitats bilingües. Però lluny de la «qüestió cabdal» per al PP que es reguli per llei que un alumne pugui aprendre en castellà i que pugui ser la llengua vehicular d'un centre escolar, el text manté una referència molt semblant a la dels documents previs i a la LOE. Se subratlla la possibilitat que «els poders públics han de posar els mitjans necessaris perquè al finalitzar l'ESO tots els alumnes entenguin i s'expressin amb correcció, oralment i per escrit, en la llengua castellana i, si n'hi hagués, en la llengua cooficial de la seva comunitat».

Maragall no ha observat cap dificultat en aquest punt. «El castellà també és una llengua nostra que hem de conèixer i dominar en plenitud», ha dit el conseller. No obstant, Maragall ha advertit que seria «impensable» poder arribar a un acord d'Educació a nivell estatal si col·lisiona amb la llei d'educació de Catalunya (LEC).

ALUMNES I CENTRES: 4t d'ESO pont i Batxillerat de tres anys

El text manté la seva proposta de fer quatre avaluacions a 4t i 6è de primària i 2n i 4t de l'ESO i una general per a tot Espanya, així com la creació d'un 4t de l'ESO com a curs pont al Batxillerat. Proposa dues vies en aquest curs, una enfocada cap al Batxillerat i una altra cap a la FP, si bé cap de les dues són excloents. També preveu augmentar les opcions d'ensenyament separat per a alumnes repetidors a 3r de l'ESO.

Gabilondo planteja en la seva proposta «revisar l'estructura del Batxillerat per flexibilitzar-ne l'organització i establir els procediments necessaris perquè l'alumnat pugui superar totes les matèries», cosa que ha estat interpretat com una porta oberta a debatre un Batxillerat de tres anys. Aquesta és una reivindicació no només del PP, sinó dels sindicats, tenint en compte l'excés de continguts concentrats en dos anys. «No veig cap raó perquè aquest canvi no es plantegi i es plasmi en una reforma de la LOE», ha recolzat el conseller d'Educació.

EL MINISTRE RENUNCIA A BLINDAR PER LLEI LES POSSIBLES REFORMES EDUCATIVES

De la proposta presentada avui ha caigut un dels primers anuncis que va fer el ministre Gabilondo per blindar les possibles reformes: que els canvis legislatius en matèria d'Educació es realitzessin comptant amb dos terços dels vots del Congrés dels Diputats i del Senat. Els grups minoritaris havien criticat aquesta opció perquè, segons deien, convertia la política educativa en un mà a mà entre el PP i el PSOE, excloent la resta de forces del debat.

La proposta del document final es limita a assenyalar que els eventuais canvis legislatius entre el 2010 i el 2020 «es realitzaran buscant el màxim consens social i polític». Així, el Ministeri d'Educació obre la porta a tirar endavant el pacte educatiu, encara que no compti al final amb el suport del PP. No obstant, Gabilondo ha assegurat que no es planteja aquesta hipòtesi.

[inici](#)

EL PUNT. 23.04.10

EL LECTOR ESCRIU

IMMIGRACIÓ, LLENGUA I EDUCACIÓ

SALVADOR DOMÈNECH. SANT QUIRZE DEL VALLÈS (VALLÈS OCCIDENTAL)

En el tema de la immigració sempre em ve a la memòria l'original llibre d'Avel·lí Artís Gener Paraules d'Opòton el Vell. Els països llatinoamericans van ser generosos amb els exiliats catalans republicans i ara ens toca a nosaltres ser generosos amb els exiliats americans, i els d'altres contrades, que busquen una millor vida.

A ulls dels immigrants, el que ens fa diferents dels espanyols és bàsicament la llengua catalana, i per derivada les tradicions, tarannà i costums nostres. Si no tinguéssim aquest tresor lingüístic no tindriem personalitat pròpia nacional.

El gran encert del nostre sistema educatiu ha estat considerar el català com a llengua vehicular d'escola, de centre. Alguns, d'una manera malintencionada, voldrien associar el terme fracàs escolar al fet que als adolescents d'origen castellanoparlant els toca estudiar en la llengua imposada i amb la qual reben les suposades bronques. I no és veritat. L'adolescència és una etapa complexa en totes les societats. I en el nostre cas, la llengua ha estat una eina afectiva d'aglutinar, mai de separar. Una llengua que acompanya els processos d'ensenyament i aprenentatge amb dos eixos inseparables en l'ideari docent: estimar i educar alhora!

La meua visió és de dins el sistema. Les dificultats són moltes, però la qualitat del professorat –en la seva gran majoria– és excel·lent. I això els educands (i els seus pares) ho veuen i se senten participants d'aquest esforç de voler integrar mitjançant l'educació i la llengua. I amb valors! No ens càpiga cap dubte que la immigració ens farà créixer com a comunitat en tots sentits, i fonamentarà una nova societat catalana on la llengua esdevindrà, per als d'origen autòcton o no, l'eix del seu projecte de país.

[inici](#)

EL PAIS. 23.04.10

ESTALLA EL DEBATE SOBRE LEGISLAR EL USO DEL PAÑUELO ISLÁMICO EN CLASE

Los dirigentes políticos, incómodos ante el dilema de regular el 'hiyab' - La familia de Najwa irá a la justicia y colectivos islámicos saldrán a la calle

Najwa Malha no fue ayer a clase. Por tercer día consecutivo no acudió con su hiyab (pañuelo islámico) al instituto Camilo José Cela de Pozuelo de Alarcón (Madrid), donde sus amigas volvieron a protestar cubriéndose a ratos la cabeza.

Pero la polémica generada porque su centro no le permite ir a clase con velo creció mucho más allá de los muros de su instituto, que amanecieron cubiertos de pegatinas xenófobas.

Asociaciones y colectivos musulmanes planean llevar el caso a los tribunales y movilizarse por todo el país, con protestas como una caravana de mujeres.

El día en que en Francia se anunció la presentación de un proyecto de ley para legislación sobre el burka, en España se abrió tímidamente el debate sobre la posibilidad de legislar sobre el pañuelo islámico (hiyab).

Con la excepción de alguna concejal musulmana del PP, como Fátima Kaddur, de Ginés (Sevilla), en el principal partido de oposición tienen claro lo que se debe hacer. Hay que "respetar y respaldar" la libertad de los centros educativos para regular sus normas de convivencia, reiteró ayer la presidenta de la Comunidad de Madrid, Esperanza Aguirre, y todos la secundaron.

Si el Consejo Escolar instituto de Pozuelo acordó, el martes, no cambiar su reglamento interno y mantener la prohibición de acceso a clase de Najwa Malha, porque utiliza el hiyab, su decisión debe ser acatada por las autoridades educativas.

Frente a esta determinación el Gobierno y el PSOE titubean. De todos los socialistas que han intervenido en el debate la más ambigua fue, probablemente, la ministra de Igualdad, Bibiana Aído. Recalcó que no le gusta "ningún velo" pero abogó por la "tolerancia".

Quizá el más contundente en las filas del PSOE fue otro andaluz, el vicepresidente tercero del Gobierno, Manuel Chaves. Se pronunció porque "los gobiernos establezcan normas claras", es decir, que legislen sobre ese controvertido tema.

Entre Aído y Chaves se situaron otros miembros del Ejecutivo como, por ejemplo, el titular de Justicia, Francisco Caamaño. En los pasillos del Congreso vaticinó que "en su momento se pondrán los mecanismos adecuados" para resolver asuntos como el de Najwa. Será "a través de la unificación que se produce en los tribunales o a través de otros expedientes normativos posibles". Lo primero llevaría años, lo segundo podría ser más rápido.

El PSOE tiene también sus disidentes como el PP con la concejal Kaddur. El alcalde socialista de Villalba, José Pablo González, manifestó, por ejemplo, su apoyo al veto del velo islámico decidido por el instituto de Pozuelo y al traslado de la menor a otro instituto de su ciudad dónde si podrá llevar el hiyab.

El portavoz socialista en el Ayuntamiento de Madrid, David Lucas, argumentó incluso que no se debe permitir ningún símbolo religioso "para poder seguir garantizando la aconfesionalidad del Estado español y la convivencia dentro de los centros".

En Izquierda Unida, en cambio, no hay opiniones discrepantes. Su portavoz de Educación en la Asamblea de Madrid, Eulalia Vaquero, exigió que se paralice el traslado de la alumna musulmana de un centro a otro. Se están "perjudicando los derechos fundamentales de Najwa", recalcó.

Fuera del ámbito político, al menos una voz se elevó para pedir también una ley de carácter estatal que regule el uso del pañuelo. Fue de la Francisco López Ruipérez, presidente del Consejo Escolar de la Comunidad de Madrid, quién opinó, no obstante, que el instituto de Pozuelo había gestionado "razonablemente bien" en caso Najwa.

Tres amigas de Najwa llegaron a clase, una vez más, con el pañuelo puesto como signo de apoyo a su compañera. "Seguiré luchando, no se va a quitar el velo", declararon en la puerta.

Detrás de ellas, pegadas en la verja, han sido colocadas de noche decenas de pegatinas del partido de ultraderecha Democracia Nacional, con el lema Stop a la islamización. Mezquitas no. Duraron pocos minutos. Las quitaron entre tres alumnos y un operario.

Las amigas aseguraron que Najwa se siente mal, "muy nerviosa". El instituto le comunicó oficialmente ayer a la familia que no podrá acudir al centro con velo, según un portavoz de la Consejería de Educación. Éste precisó que el padre de la alumna, Mohamed Malha, aún no ha aclarado si quiere o no el cambio de centro a otro instituto de Pozuelo, el San Juan de la Cruz, en el que sí podría cubrirse la cabeza.

"El padre de Najwa no aceptará la decisión del centro", explicó Said Bourhim, amigo de la familia, que sustituyó como portavoz a un padre volcado en el cuidado de su hija. La joven está de baja médica por ansiedad, añade.

"A Mohamed le habría gustado que la situación no llegase a este límite", según Bourhim. La familia busca un abogado para llevar el asunto a los tribunales y espera además, el respaldo y la actuación de la comunidad islámica de España, que ayer empezó a movilizarse contra la decisión del Consejo Escolar del instituto.

Aún no han cerrado fechas ni movilizaciones concretas, pero todos los representantes musulmanes consultados repiten la misma idea: el reglamento de un centro no puede estar por encima de la Constitución.

Se aferran, principalmente, a un informe de la dirección de Asuntos Religiosos del Ministerio de Justicia que señala que "el derecho a profesar una creencia incluye el derecho a expresar, exteriorizar o vestirse de acuerdo con la misma". También anuncian medidas legales.

La Federación Española de Entidades Religiosas Islámicas (FEERI) prepara una denuncia. "Estamos estudiando la mejor vía, pero estamos dispuestos a ir hasta el Tribunal Constitucional porque con Najwa han vulnerado la Carta Magna, su libertad religiosa y su derecho a la educación", explica Mohamed Ali, presidente de la organización. Acordarán con el padre de Najwa si se presentan como acusación particular o van de la mano con la familia. "No queremos que la decisión de este instituto sienta precedente", según Ali.

Las primeras muestras de apoyo llegan desde Internet. Najwa Malha cuenta con un foro propio en la red social Facebook y desde un blog se anima a enviar cartas de protesta a la página oficial de la Comunidad de Madrid contra la decisión del instituto de Pozuelo.

"¿Qué daño puede hacer que una chica lleve cubierta la cabeza? El problema de las mujeres musulmanas no el hijab, eso es sólo una seña de identidad", señala Yonaida Selam, miembro de la Asociación Intercultural de Melilla, promotora del foro de Facebook.

Otra mujer, Amparo Sánchez Rosell, ha empezado a poner en pie, desde el Centro Cultural Islámico de Valencia, una caravana de mujeres musulmanas desde distintos puntos de España. Aún no tienen fecha, pero sí destino: Pozuelo "donde ha acontecido esta injusticia", reza un mensaje en un foro.

Lahcem Sau, presidente del Consejo Islámico de Cataluña e imam, se une al grupo de apoyo. "Tengo cuatro hijas ya mayores, todas estudiaron con velo en Barcelona y nunca hubo ningún problema". Munir Benjelum, vicepresidente de la Federación Islámica de Murcia, afín al gran movimiento islámico marroquí, prohibido y a veces tolerado, Justicia y Caridad, ha ofrecido a la familia "respaldo económico y psicológico" y pide a los partidos políticos "que no saquen provecho de este asunto, como ha ocurrido en otros países europeos".

[inici](#)

EL PERIODICO. 23.04.10

ARTUR MAS I DURAN LLEIDA SÓN PARTIDARIS QUE DECIDEIXIN ELS CENTRES

A parer seu l'ús del hijab a les escoles és incompatible amb la cultura autòctona

El president de CiU, Artur Mas, i el portaveu de CiU al Congrés dels Diputats, Josep Antoni Duran Lleida, han rebutjat la possibilitat que alumnes de centres escolars puguin portar el vel islàmic.

Duran Lleida ha afirmat que és "un contrasentit" que "estiguin intentant eliminar crucifixos i ara vulguin introduir el vel, que és l'expressió d'un fet religiós".

En declaracions als mitjans als passadissos del Congrés, Duran Lleida s'ha mostrat partidari que siguin els centres escolars els que decideixin sobre l'ús del vel islàmic. A parer seu, una llei general que ho reguli "complicaria les coses". "Sóc partidari del sentit comú i de l'autonomia dels centres, que són els que han de decidir sobre l'ús del vel islàmic perquè parlem de vel i no de burca", ha postil·lat.

El president de CiU, Artur Mas, també ha rebutjat l'ús del vel a les escoles perquè, per ell, és "incompatible" amb la cultura i costums autòctons, encara que respecta l'ús que individualment vulgui fer cadascú a l'àmbit privat.

La polèmica sobre l'ús del mocador islàmic, el hijab, arriba després que un institut de Pozuelo de Alarcón (Madrid) en prohibís la utilització, qüestió que va aprofitar el PP per proposar que s'impedeixi per llei el seu ús, opció que el Govern ha rebutjat en favor del dret a l'escolarització.

Amb la cara destapada

"S'ha d'anar a l'escola amb la cara destapada perquè forma part de la nostra manera de fer" i obligar a escolaritzar els joves menors de 16 anys perquè així s'estableix per llei, va sostenir Mas en declaracions en Antena 3 recollides per Europa Press, alhora que va eludir pronunciar-se sobre si s'ha de regular.

Segons Mas, s'ha d'anar amb compte sobre com es regula la utilització del hijab en espais públics de relació i també per qüestions de seguretat. I és que, va assegurar, la cultura autòctona acumulada és fruit de molts segles, "i la cara està al descobert".

"No veig persones a la televisió vestides amb la cara tapada, i a l'escola tampoc. Podem anar amb una gorra, però no amb cara tapada. I a l'hospital tampoc podem anar amb la cara tapada, i quan ens hem de fer el DNI la cara tampoc està tapada", ha dit.

L'ensenyament és obligatori, diu Mas, de manera que qualsevol nen en edat escolar ha d'anar al centre educatiu perquè "si no, incompleix la llei", i en un estat de dret les lleis s'han de complir, va defensar.

[inici](#)

ALUMNES DE 19 ESCOLES DE CATALUNYA EXPLIQUEN A KIOSK JOVE LES SEVES PROPOSTES PER SANT JORDI

El 3cat24.cat estrena una nova plantilla d'enviats especials distribuïts arreu de Catalunya. Alumnes de primària i secundària de dinou escoles catalanes explicaran a través de la nova secció Kiosk Jove què passa al seu entorn. Amb motiu de la Diada de Sant Jordi, els estudiants han fet una nodrida i variada llista de propostes en format de vídeo, àudio i text.

Llibres i roses ompliran els carrers de Catalunya. Pels indecisos, poden ser d'utilitat les pistes que dona la Maria Pujol, de quart d'ESO de l'Institut Creu de Saba d'Olesa de Montserrat, sobre "com distingir els autors de veritat i quins són simples best-sellers".

Quin seran els llibres més venuts? Aquesta és una de les preguntes estrella del dia. L'Anna Moles i el Jesús Cruz, de l'IES Serrallarga de Blanes, han fet una volta per les llibreries de la seva localitat per esbrinar-ho.

A Barcelona, un dels punts neuràlgics i que més ciutadans atrau el 23 d'abril és la Rambla. Els alumnes del CEIP Drassanes han parlat amb una de les floristes del conegut passeig barceloní. Els alumnes d'educació infantil de l'Escola Joventut faran una presentació de la festa de Sant Jordi amb una cercavila on no faltaran el drac, la princesa, Sant Jordi i la rosa. Tot amanit amb una cançó molt divertida.

L'escola Institució Montserrat, al barri de Sants de Barcelona, celebra la diada de Sant Jordi amb iniciatives ben originals: una adaptació teatral amb motiu de l'any Pedroló, un sopar literari, fotomatemàtica i un concert amb peces d'Isaac Albéniz en són alguns exemples.

[inici](#)

ENSENYAMENT AJORNA LA DECISIÓ DE TANCAR DOS DELS 13 BATXILLERATS QUE VOLIA DEIXAR D'OFERIR EL CURS VINENT

El departament d'Educació ha decidit ajornar la decisió de tancar dos dels batxillerats que volia deixar d'oferir el curs vinent. Són dos instituts de l'Hospitalet i de Montcada i Reixac. Formaven part de la llista de 13 batxillerats que Educació volia tancar perquè, opinava, el petit nombre d'alumnes que atendien no permetia oferir una formació de qualitat.

La proposta va provocar inquietud en els consistoris, tots dos en mans del PSC, com la conselleria d'Educació, i l'oposició airada dels mestres, pares i alumnes. Ara, la Generalitat ha acordat amb els dos ajuntaments que mantindrà el batxillerat el curs vinent, mentre debat amb ells com 'reordenar l'oferta educativa', segons fonts del departament.

[inici](#)

ELS APARELLADORS NO PODRAN SER ENGINYERS D'EDIFICACIÓ

El Tribunal Suprem anul·la el nom del grau d'enginyer d'edificació, la titulació d'arquitectura tècnica adaptada al pla Bolonya | Els enginyers industrials havien recorregut la denominació perquè "implicava confusió"

El Tribunal Suprem ha anul·lat la denominació de graduat o graduada en enginyeria de l'edificació per als que fins ara tenien el títol d'arquitecte tècnic (antic aparellador). L'alt tribunal, doncs, dona la raó als enginyers industrials, que van interposar un recurs contenciós administratiu contra aquesta nova denominació -la nova carrera de grau sorgida del pla Bolonya-acordada pel consell de ministres el desembre del 2007, perquè "comportava confusions".

Aquesta sentència, notificada el 30 de març, ha caigut com una galleda d'aigua freda als alumnes de les 30 universitats de l'Estat que imparteixen aquests estudis, entre els quals els de l'Escola Politècnica Superior d'Edificació de Barcelona, EPSEB, de la UPC. Quasi tots els alumnes de la Politècnica cursen ja el nou pla i, per tant, estan pendents d'un títol que s'ha quedat sense nom.

"Nosaltres interpretem que el Tribunal Suprem el que ha anul·lat no és el títol sinó la reserva de títol, és a dir, que a partir d'ara nosaltres no som els únics que ens podem graduar amb el nom d'enginyers en edificació", va explicar ahir a aquest diari el director del l'Escola Superior, Francesc de Paula Jordana. Al seu parer la sentència "no té cap incidència i els alumnes no s'han de preocupar".

La UPC en fa la mateixa lectura, que és l'oficial del Consell General de l'Arquitectura Tècnica d'Espanya. Una portaveu de la UPC va insistir que "nosaltres no canviarem el nom i continuarem amb un títol verificat i amb atribucions". No obstant, la UPC admet que no ha donat prou informació als estudiants i es compromet a "explicar què ha passat". Entre els alumnes més preocupats hi ha la primera promoció catalana que aquest any hauria d'obtenir el títol (en d'altres comunitats ja hi ha universitats que es van avançar en la implantació del pla Bolonya i, per tant, ja hi ha antics aparelladors que són enginyers en edificació).

El Consell General de Col·legis Oficials d'Enginyers Industrials, que va interposar el recurs contra els enginyers d'edificació el febrer del 2008 (abans que es fes el pla d'estudis amb l'adaptació al nou títol de Bolonya), es va reunir ahir a Madrid i va expressar la seva satisfacció per la sentència. Així ho va assegurar el vicepresident de l'entitat, Joan Vallvé, que és el degà del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya. "La sentència deixa clar que no es pot utilitzar el nom d'enginyers d'edificació. Una altra cosa serà com s'aplicarà la sentència, però entenem que cap aparellador pot fer servir el títol d'enginyer".

[inici](#)